

[Inger Harms]

eksempler, der er fremlagt, på, at der tiltrænges en grundig gennemgang af de regelsæt, der i det hele regulerer både advokaters og skifterettens bidrag til at få folk ned med nakken.

Kan det virkelig være rigtigt, at skifteretten her i landet er en skamlet på demokrati- et og på dansk retsvæsen, som det blev fremført i f.eks. udsendelsen vedrørende konkursbo i Danmarks Radio mandag den 21. november i Kvartifem-udsendelsen?

Nør Christensen (CD):

Der er ingen tvivl om, at det beslutningsforslag, vi har til forhandling, berører et meget alvorligt problem. Mange års forfejlet socialdemokratisk politik har ikke gjort det mindre svært, snarere tværtimod. Hertil kommer regeringens ihærdige forsøg på at rette op på den danske økonomi, forsøg, som har ramt hårdt på mange områder.

Ved første øjekast på dette forslag kan det derfor synes rimeligt, at de højeste salærer bringes på et mere rimeligt niveau. Centrum-demokraterne har heller intet imod, at de, der næste gang skal rammes, er de højeste indkomster, men derfra og så til at konkretisere salærtaksterne i konkursloven er der nu alligevel også et temmelig langt stykke.

Hvad angår fastsættelsen af disse salærtakster, har jeg forstået det sådan, at de fastsættes af skifteretten efter udtalelse fra Advokatrådet og monopoltilsynet. Taksterne er naturligvis kun vejledende, således at der i vidt omfang er mulighed for at tage nødvendige hensyn til hver enkelt sag.

Centrum-demokraterne mener, at vi skal fastholde dette princip i vidt omfang. Det betyder naturligvis ikke, at vi tager afstand fra det, forslagsstillerne skriver i bemærkningerne om, at salærtaksterne ikke må være til hinder for ophævelse af likvidationen eller konkursen. Naturligvis ikke. Tværtimod er det meget afgørende, at der gøres alt, hvad der med rimelighed kan forlanges, for at forhindre disse ulykkelige situationer.

Forslagsstillerne skal have en lille advarsel, idet jeg mener, at den form for sammenligning mellem solvente og insolvente boer er farlig. Jeg advarer mod, at det antydes, at likvidator eller kurator bevidst skulle arbejde i negativ retning. Men der er da megen fornuft i det egentlige arbejde, der udføres, og

at det skal betales på en anden måde ved at fastsætte takster, vil vi naturligvis vældig gerne være med til at se på.

Jeg har et par bemærkninger til beslutningsforslagets tekst – andre ordførere har også været inde på det. Forslagsstillerne skriver, at skyldneren skal være til stede. Det mener jeg i modsætning til f.eks. SFs ordfører er en alt for skarp formulering, for det kan jo ikke under alle forhold være muligt at efterleve dette, at skyldneren skal være til stede. Måske ville det være naturligt, at man her i stedet for drøfter muligheden for at indsætte en værge for den pågældende. Men jeg vil alligevel spørge forslagsstillerne, om man ikke mener, at udtrykket »skal være til stede« er et lidt forhastet ordvalg.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget skriver forslagsstillerne endvidere, at der skal indkaldes pr. brev. Måske er det en forglem- melse; mon ikke der burde have stået »pr. anbefalet brev«? Jeg nævner det kun, fordi jeg forstår forslagsstillerne sådan, at man ønsker sikkerhed for denne indkaldelse.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi naturligvis kan tilslutte os ministerens bemærkning om at afvente overvejelserne i Advokatrådet om disse salærtakster.

H. C. Hansen (FP):

Det kan næppe undre nogen, at hr. Barsøe-Carnfeldt og fremskridtspartiet er enig i mangt og meget, og det gælder også dette beslutningsforslag.

Hr. Barsøe-Carnfeldt påpeger og kritiserer skarpt, at kurator er berettiget til at opkræve et langt større salær i insolvensboer end i boer, hvor konkurs ophæves og firmaet fort- sætter som solvensbo.

Fremskridtspartiet er enig med hr. Barsøe-Carnfeldt i, at dette kan friste til en passiv holdning, således at kurator ved ufaglig, uforretningsmæssig behandling kan se sin fordel i, at boet afsluttes insolvent. Hr. Barsøe-Carnfeldt har givet nogle rystende eksempler herpå, og det må klart være folketin- gets opgave at ændre på disse forhold.

Hr. Barsøe-Carnfeldt er ligeledes inde på problemet, at den faglige behandling og for- retningsførelse for ofte har kunnet karakteri- seres som elendig. Ved betalingsstandsning er der som bekendt tre problemstillinger, som skal løses: juridiske problemer, regnskabs-